

एवंअमात्यान्ट्टान्नदानतितिक्षार्जवमार्दवपूजाभिर्मानयेदित्युक्तंकोशट्टिकरंतुततोप्यधिकतरंमानयेदक्षेचेत्याह एषेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रवृत्त्यर्थीअमात्यदोषदर्शनेराजानं प्रवर्तयितुकाः ॥ ७ ॥ ८ ॥ परिपतन्परितोभ्रमन् राजयुक्तानाराज्ञातेषुतेषुकार्येषुनियुक्तानां दुष्करंस्वामिद्रव्यापहाररूपंपापं ॥ ९ ॥ राजयुक्तेर्धनस्यापहारान् ॥ १० ॥ ११ ॥ राजानमागम्यतत्समक्षमेवामात्यं

भीष्मउवाच एषाप्रथमतोवृत्तिर्द्वितीयांशृणुभारत ॥ यःकश्चिज्जनयेदर्थंराज्ञारक्ष्यःसदानरः ॥ १ ॥ हियमाणंममात्येनभृत्योवायदिवाभृतः ॥ योराजकोशं नश्यंतमाचक्षीतयुधिष्ठिर ॥ २ ॥ श्रोतव्यमस्यचरहोरक्ष्यश्चामात्यतोभवेत् ॥ अमात्याद्यपहर्तारोभूयिष्ठंघ्नंतिभारत ॥ ३ ॥ राजकोशस्यगोप्तारंराजकोशवि लोपकाः ॥ समेत्यसर्वेबाधंतेसविनश्यत्यरक्षितः ॥ ४ ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनं ॥ मुनिःकालकवक्षीयःकौसल्यंयदुवाचह ॥ ५ ॥ कोसलानामा धिपत्यंसंप्राप्तंक्षेमदर्शिनं ॥ मुनिःकालकवक्षीयआजगामेतिनःश्रुतं ॥ ६ ॥ सकाकंपंजरेबध्वाविषयंक्षेमदर्शिनः ॥ सर्वपर्यचरद्युक्तःप्रवृत्त्यर्थीपुनःपुनः ॥ ७ ॥ अधीध्वंवायसींविद्यांशंसंतिममवायसाः ॥ अनागतमतीतंचयच्चसंप्रतिवर्तते ॥ ८ ॥ इतिराष्ट्रेपरिपतन्बहुभिःपुरुषैःसह ॥ सर्वेषांराजयुक्तानांदुष्करंपरिदृष्ट वान् ॥ ९ ॥ सबुधातस्यराष्ट्रस्यव्यवसायंहिसर्वशः ॥ राजयुक्तापहारांश्चसर्वान्बुधाततस्ततः ॥ १० ॥ ततःसकाकमादायराजानंद्रष्टुमागमत् ॥ सर्वज्ञोस्मीति वचनंब्रुवाणःसंशितव्रतः ॥ ११ ॥ सस्मकौसल्यमागम्यराजामात्यमलंकृतं ॥ प्राहकाकस्यवचनादमुत्रेदंत्वयारुतं ॥ १२ ॥ असौचासौचजानीतेराजकोश स्त्वयाहृतः ॥ एवमाख्यातिकाकोयंतच्छीघ्रमनुगम्यतां ॥ १३ ॥ तथान्यानपिसप्राहराजकोशहरांस्तदा ॥ नचास्यवचनंकिंचिदनृतंश्रूयतेक्वचित् ॥ १४ ॥ तेन विप्रकृताःसर्वेराजयुक्ताःकुरुद्वह ॥ तमस्यभिप्रसुप्तस्यनिशिकाकमवेधयन् ॥ १५ ॥ वायसंतुविनिर्भिन्नंदृष्ट्वाबाणेनपंजरे ॥ पूर्वाह्नेब्राह्मणोवाक्यंक्षेमदर्शिन मब्रवीत् ॥ १६ ॥ राजंस्त्वामभयंयाचेप्रभुंप्राणधनेश्वरं ॥ अनुज्ञातस्त्वयाब्रूयांवचनंभवतोहितं ॥ मित्रार्थमभिसंतप्तोभक्त्यासर्वात्मनागतः ॥ १७ ॥ अयंतवा र्थोहियतेयोब्रूयादक्षमान्वितः ॥ संबुबोधयिषुर्मित्रंसदश्वमिवसारथिः ॥ १८ ॥ अतिमन्युप्रसक्तोहिप्रसत्यहितकारणात् ॥ तथाविधस्यसुहृदाक्षंतव्यंस्ववि जानता ॥ ऐश्वर्यमिच्छतानित्यंपुरुषेणबुभूषता ॥ १९ ॥ तंराजाप्रत्युवाचेदंयत्किंचिन्मांभवान्वदेत् ॥ कस्मादहंनक्षमेयमाकांक्षन्नात्मनोहितं ॥ २० ॥

प्राह अमुत्रस्थानेत्ययाइदंधनचौर्यंरुतमिति ॥ १२ ॥ अनुगम्यतांआलोच्यतां ॥ १३ ॥ १४ ॥ अस्यमुनेः तमनादृत्येत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ आगतोहंत्वयानुज्ञातःसप्रतवहितंब्रूयामितिसार्धः ॥ १७ ॥ अर्थोहियतइति योब्रूयात्तस्यमित्रस्यतथाभूतंतद्वचनंत्वयाक्षंतव्यमितिद्वयोःसंबंधः नपुनःकाकवत्तादृशंमित्रमनवहिततयापरैर्घातनीयमितिभावः सार्धश्लोकद्वयं ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥